

၁၄၉။ အဖေအကြောင်း

- ချာတိတ်သုံးယောက် တွေ့ကြသည်။
- ပထမချာတိတ် - ငါ့အဖေဟာ အင်မတန် အားကောင်းတဲ့လူ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဝက်ဝံသားကို သူ စားလို့ပဲ။
- ဒုတိယချာတိတ် - ငါ့အဖေဟာ ရေကူး အင်မတန် တော်တယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါ့ကို မှန်မှန် စားလို့ပဲ။
- တတိယချာတိတ် - ငါ့အဖေကတော့ ဆေး မှန်မှန် စားတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ ဘယ်တော့မှ ဆရာဝန်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။

၁၅၀။ မျက်စိမှိတ်ကကွယ်ခြင်း

မိန်းမကို ထိုးကြိတ် ရိုက်နှက်မှုဖြင့် ယောက်ျားတစ်ဦးကို ရုံးတင်သည်။ ၎င်း၏ဇနီးသည် သက်သေအဖြစ် ပါလာသည်။ ယောက်ျားကို လက်ထိတ်နှင့် မြင်သော်အခါ မိန်းမဖြစ်သူ ရင်ထဲ စို့သွားသည်။ ယောက်ျား အပြစ်မကျရအောင် တတ်နိုင်သမျှ ကာကွယ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ တရားသူကြီးက ၎င်းကို မေးသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ ညာဘက်မျက်လုံးအောက်မှာ ရောင်ကိုင်နေတာဟာ ဒီလူက ထိုးကြိတ်လို့ မဟုတ်လား။”

“မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ အမှောင်ထဲမှာ တံခါးနဲ့ ကျွန်မဟာ ကျွန်မဆောင်မိတာပါ”

“ခင်ဗျား နားရွက်တစ်ဖက် ပဲ့နေတာက ရော သူ့ကိုက်လို့ မဟုတ်ဘူးလား။”

“မဟုတ်ရပါဘူးတော်၊ ကျွန်မဟာကျွန်မ ကိုက်လိုက်တာပါ။”

၁၅၁။ သက်ပြင်းချတာချင်း အတူတူ

တရားသူကြီးက သက်သေအမျိုးသမီးကို အရင်မေးသည်။

“ခင်ဗျားမှာ အိမ်ထောင်ရှိသလား။”

အမျိုးသမီးက သက်ပြင်းချသည်။

“အိမ်ထောင်မရှိဘူး”ဟု ရေးလိုက်ဟု တရားသူကြီးက ရုံးစာရေးကို ပြောသည်။ ထို့နောက် အမျိုးသားသက်သေကို မေးသည်။

“ခင်ဗျားဆီမှာ မိန်းမရှိသလား။”

အမျိုးသားသက်သေ သက်ပြင်းကြီးချသည်။

“အိမ်ထောင်ရှိတယ်”လို့ ရေးလိုက်ဟု တရားသူကြီးက ရုံးစာရေးကို ပြောသည်။

